

κτυλά τούς πέπλους, πού μ' ἀποσπελάζουν τὸ μεγάλο μυστικό.

Βύθισε πρώτη τὰ μεγάλα μάτια σου τὰ γαλανά, ὦ Εὐά, στὼν φιλοσοφικῶν σου λογισμῶν τὰ ὑπερχόσμια πέλαια. Κι' ἀνάσχε ἀπὸ τὰ βύθη τῶν τὰ σπανιότερα καὶ τὰ πολυτιμότερα κογχύλια : ἄσπρα μαργαριτάρια - δάκρυα ἀνθῶν - κι' ὀλόστιλβνα μαργαριτάρια μαύρα - δάκρυα φονιάδων. Κι' ἀνάλυσέ τα καὶ μαρτύρησε : Ποιὰ εἶνε ποιοὺ εὐφρόσδεξια τοῦ Ὑπεράν-λου τὸν ἱερὸ βωμὸ, στὸ φοβερὸ θυσιαστήριον τοῦ Πε-πρωμένου ;

Καὶ σὺ, τῶν Ἡλιάδων ἡ μεριοδάκρυτη, ἡ λυγερὴ τοῦ Πόνου λεύκα, ὦ Ἐλένη, ἄφες ἀπὸ τὰ μαύρα τὰ περιπαθῇ σου μάτια καὶ τὰ πικραμένα χεῖλη σου νὰ κυλισθοῦν σὲ ἤχους παναρμονίους ὅλοι οἱ παλμοὶ σου : τοῦ Ὁμορφου καὶ τοῦ Μεγάλου καθ' ἓνα παλμὸ, πού ἡ Μοῖρα θ' ἀποκρυσταλλώσῃ σ' ἓνα κεχριμπάρι ἀτί-μητο καὶ πές μου : Ποιὸ φίλημα, στῶν Χερουβεὶμ τὰ διάπλατα φτερά σκορπᾷ ἀνατριχίλα καὶ τ' ἀργοδιπλώ-νει καὶ ποιοὺ ματώνει τοῦ προδότη τὴν καρδιά ;

Κι' ἔλα στεγνά σιμά μου σὺ, γλυκὸ τῶν ἄστρον τῆς αὐγῆς τρεμούλιασμα, ὄνειρευτὴ Μυρσίνη, καὶ ζύγωσε τὰ χεῖλη σου στὴν πονεμένη μου καρδιά καὶ ὁμολό-γησέ μου : Ποιὸ κῆμα γέλοιου τῆς Ζωῆς φθάνει ἔως ἐκεῖ ἐπάνω, καὶ ραγίζει τὴ μεγάλη θύρα τ' οὐρανοῦ, καὶ ποιοὺ σφαλλᾷ σὰν ἄγρια ἀνεξομάλῃ τῆς Κολάσεως τὰ τρίπυλα ;

ὦ ! ἀρμονίστε γύρω μου, Ἀμαδρυάδες μου παρηγο-ρήτρες, τὰ γλυκὰ σας λόγια . . .

Μιλήστε μου στὴν γλώσσα καὶ στὸν τρόπον τῆς ἡ κάθε μιὰ γιὰ τὴν ζωὴ, πού δίνει αἷμα καὶ γιὰ κείνην, πού σκορπᾷ τὸ δηλητήριον.

Μνήστε τὴν ψυχὴ μου στὰ συμβολικὰ θεοήματα τῶν φυλλωμάτων σας καὶ ὀρχηθῆτε γύρω μου σ' αὐτὸ τὸ μπροσζότειδο τοῦ ἄλσους, πού διαβαίνω ἀσυντρό-φευτα...

Θέλω νὰ ξαποστάσω ἐδῶ στὶς ρίζες σας καὶ σφίγ-γοντας τὸ βαρεμένο μέτωπο μὲ τὶς παλάμες νὰ νανου-ρισθῶ μὲ τὶς παρηγοριές σας.

Θέλω ν' ἀκούσω ἀπ' τὰ χεῖλη σας περὶ πλινγχνιὰ ἀπ' τοῦ μαρμαρίνου θεοῦ μου λόγια.

Θέλω νὰ μάθω ἀπὸ σας : Ποιὸς δρόμος δίνει τὴ ζωὴ καὶ ποιὸς τὴν σπαραγγαλίζει. — Ἀξίζει ἡ Ἀγάπη περὶ πολὺ ἀπὸ τὸν πόνον τῆς, πού ἀνδρειώνει τὴν ψυχὴ καὶ τὸ κορμὶ κι' ἀπὸ τὸ μίσος τῆς ἀκόμη, ἢ καὶ τὰ δύο τῶν πρέπει ν' ἀποχλωμαῖζονε μὲς σὲ Νιόβης στή-θια ; Ποιὸ θὰ μᾶς βοηθήσῃ ν' ἀνεύρωμε τὴν μεγάλῃ Ἀλήθεια τῆς ζωῆς ; Ποιὸ θὰ καρδιώσῃ τὴν προστά-θειά μας ;

Μισὸς ; Ἀγάπη ; Περιφρόνησι ; Πῶς τ' ὀνομάζουν ;

Τοῦ Φοίβου ἐξηγήστε μοῦ τὸν φοβερὸ χρησμὸ...
Σιβύλλες στῆς Σιβύλλης σας τὸν πόνο ἀποκριθῆτε...

ΑΘΗΝΑ Π. ΓΑΤΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΤΕΧΝΗ

T. E. Rosenthal

Ἡ κριτικὴ τοῦ διδασκάλου